

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tra & weseram Hildesemensem & Halberstadensem.
 Erant illis temporibus alia prima ecclesiarum fundatio-
 ni loca, & perinde nomina: quæ cum translatis sedibus
 sunt in hāc appellationem commutata. Magdeburgen-
 sem autem vicinum archiepiscopatum postea Magnus
 Otto, domita gente & wandalorum, instituit. Hoc ordi-
 ne finitum est bellum Saxonum atrocissimum & diu-
 turnum, quod pro diuturnitate temporis, & magnitu-
 dine laboris, magnum & desiderabilem habuit exitum:
 durabat autem annos supra triginta. Quo tempore mul-
 ta & magna per duces sunt facta prælia, & ingentes
 cades. Ipse rex, vt ferunt, non nisi bis intra paucos vni-
 us mensis dies, iusta cum illis acie conflixit, in Thietmel,
 altero ad Hasam fluum. Monstrant hodiè incolæ ca-
 strorum vestigia. Penetravit autem rex infatigabilis
 cum exercitu ad intimam paludum Hadelerie, cum gens
 illa rebellionem ostentaret, animata de imperijs, vt
 putabat, paludibus: sed nihil inuium virtuti. Locum
 castrorum eius vocant etiam hodiè incolæ Karlsand,
 hoc est, arenam Caroli: in quo castra fixit.

CAPUT XXIV.

Vedekindus autem pacatus in sua sedet prouincia, & westphaliæ solam gubernans: nam ultra Visurgum prouincia & angustijs & wandalorum premebatur, & quod tenuere ditionis, pontifices gubernabant. Armorum insignia, quæ militaribus, vt fit, signis preferebat, pullum equinum habebant atrum: sed placuit regi, vt postquam de tenebris gentilium errorum peruenit in lucem veritatis, vt candidum acciperet. Ea vero sunt vetustissima Saxoniae arma: sæpius inde demutata, vel leonibus ex Anglia allatis, per Henricū ducem, cognomento Leonem: vel stratorij in clypeo lignis,

lignis, quæ rutæ sertum ex obliquo condecorat: per Bernhardum, prius Comitem de Anehold, indè vel surrogatum Henrico Leoni in ducatum Saxoniae, cum ille per Fridericum I. solenni Imperij conuentu presentiam deponeretur. & wedekindus autem, cum res illum Karolus baptizatum, in sua, ut diximus, prouincia gubernare permetteret, edificato in Anglaria (nisi Angriam vocant) insigni templo, instituto collegio summo Deo seruientium, quod nunc in Heruordiam servunt esse translatum, ibique dominabus imperitantiibus seruit: plurimum ipse in Christo deuotus, religionem profecit. Sed erat illi ex magnis causis cum Geroldo Sueorum duce atrox bellum, quod varia diu fortuna protrahebatur. Mirum quomodo tam longinquum, ex Suevia in Saxoniam? Sed erant Saxonibus predui, quod supra ostendimus, in Hercinia, & Suevi in Thuringia: vnde facile potuit conflari de terminis bellum. Sed eo consumptus perijt & wedekindus: Christiano rite sepultus in ecclesia eius, quod fundauerat, collegi, ibique aliquandiu quieuit, donec in Padeburnam alijs transferretur.

CAPUT XXV.

Vigbertus & wedekindi filius erat, ab adolescēta Christo deuotus, inter Saxones vir primarius: sed an principatum in gentem egerit, mirum est silentium, quod Saxones ea tempestate, regnante post patrem Pio Ludouico Imperatore, sub Christi religione mansueti, quiescerent: & omnis prouincia episcopis dispartita, religioni seruiret. Transalbianam autem regionem (quam Karolus pater Eridago sacerdotiis vrbe Hamburgo commendauerat, quémque loci episcopum facere disponebat, sed interuentus Danici bel-